

Constatem, amb la natural satisfacció que comporta tota manifestació de civisme, l'assistència del poble en les reunions de la Comissió Permanent del Municipi. Aquesta és la primera de les obligacions de tot ciutadà, seguir d'aprop les evolucions dels seus representants, i animar amb la seva presència, els que vetllen veritablement per els seus interessos.

«Panorama Polític»

Sols de cara al Municipi

Després del deslloriment polític que posa de manifest l'esfondrament de la primera Dictadura, han esdevingut en l'esfera políticament corrompuda dels pobles, una sèrie de fets dignes de les millors comèdies d'un Molière.

Com a raó lògica i natural, la caiguda del general Primo de Rivera ocasionà la caiguda de tots aquells que en els pobles feien de patriotes, — no diem eren, perquè ser-ne és una cosa molt digna i sovint la dignitat en aquests homes, era deixada de banda, — si és que molts l'arribaven a conèixer. Hem dit que aquests havien caigut amb el seu quefe, però ens hem equivocat, encara avui hem de suportar en molts llocs vestigis d'aquell poder autòcrata que ja ha passat sortosament a l'HISTÒRIA amb tota la seva grandesa.

Els moments o dies d'inquietud i desorientació que precediren la caiguda i mort del dictador, feren obrir els ulls a tots aquells polítics oportunistes — els hem anomenat polítics amb la recança més sincera — que escolen la vida somniant amb la vara de l'alcalde o la primera tenència.

D'aquests polítics en pol·lulen al redós de tots els municipis, de totes les ciutats, viles, pobles i llogarets de tot arreu.

Aquests homes arriben àdhuc a exposar un programa que fins i tot podria ésser acceptable, si en el fons no s'hi entrelluqués la finalitat que el dicta.

Nosaltres de petits, hem sentit anomenar polí-

tics a molts homes que una vegada posseïda la més elemental lliçó política, ens han fet l'efecte d'uns mercaders dels menys escrupulosos.

Aquests homes, els quals no volem anomenar-ne cap per un elemental sentit d'ètica, i per què per altra part cada poble s'el sap de memòria, el seu benefici màxim en escalar el municipi, la moneda que emplen per obtenir-lo és la bona fe o la ignorància d'uns quants homes amb una predisposició exemplar per anar a remolc.

La voluntat del poble per ells no compta, és quelcom que s'estira i s'arronça a mesura de llurs conveniències; això sempre que el poble es trobi en les circumstàncies que es troba de més de set anys ençà. Quan el poble és lliure de dir el què l'hi sembla allavors no vacil·la en presentar-li qualsevol mirallet de doble fons, sols per obtenir la meta cobejada: el Municipi.

Molts d'aquests homes menen una vida política (?) activíssima, treballen sempre vora el poble per què aquesta és la seva mercaderia; sempre però, hi treballen d'esquena, no cerquen són millorament moral, no vogueuen per induir-li una vertadera consciència cívica, ni per ensenyar-li el camí que mena a la llibertat o a la reivindicació, si no que estan a prop seu per a poder-lo arribar a governar.

Cal que el poble no obliidi a aquests falsos polítics que sovint fan d'ell, el juguet de les seves aspiracions: han de merèixer de tots els homes conscients, el mateix despreci.

D. COLOMER OLIVERES

La DIGESTONA CHORRO cura, calma i no perjudica